

Early Journal Content on JSTOR, Free to Anyone in the World

This article is one of nearly 500,000 scholarly works digitized and made freely available to everyone in the world by JSTOR.

Known as the Early Journal Content, this set of works include research articles, news, letters, and other writings published in more than 200 of the oldest leading academic journals. The works date from the mid-seventeenth to the early twentieth centuries.

We encourage people to read and share the Early Journal Content openly and to tell others that this resource exists. People may post this content online or redistribute in any way for non-commercial purposes.

Read more about Early Journal Content at <http://about.jstor.org/participate-jstor/individuals/early-journal-content>.

JSTOR is a digital library of academic journals, books, and primary source objects. JSTOR helps people discover, use, and build upon a wide range of content through a powerful research and teaching platform, and preserves this content for future generations. JSTOR is part of ITHAKA, a not-for-profit organization that also includes Ithaka S+R and Portico. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

GENIZAH SPECIMENS.

THE following document is contained in a long sheet of parchment (40 × 23 cm.) written in large square letters, excepting the signature of Samuel b. Judah, which is in a markedly cursive hand. Unfortunately, the MS. is badly injured, a large part of it, as indicated by the dots, having been torn off. How many lines are missing at the beginning it is impossible to say, whilst the whole of the right column extending over the first fifteen lines of the document has now, with the exception of a few letters, entirely disappeared. Probably the missing part formed an acrostic. As to the remaining contents, they were probably written somewhere in Spain in the eleventh century, and seem to represent a letter of introduction given to a person emigrating to Egypt. This fact is suggested by the word נגידים a dignity more common in that country than in any other. The Scriptural verse quoted in line 14 also points to מצרים (cf. Isa. xxi. 14), to the Jewish communities in which the letter was addressed. The cause of the emigration seems to have been some general persecution, in which also the fortunes of the bearer of the letter were involved. Perhaps we have here a reference to the troubles which followed the assassination of Joseph ibn Nagdila in the year 1066. The style is in the well-known allusive manner, but is not so obscure as that of the Paitanim. The quotations in lines 14 and 19 are provided with dots in the MS. to show their Biblical origin. On the other hand, the dot over the first *yod* in עניי (l. 27) is to show that it has to be cancelled. For the form בויש in the same line. see Zunz *Syn. Poesie*, p. 402. The dots which we should expect in l. 28 have probably faded away. The word after המלך in line 21 would suggest מאכלי, but no sign is left of the upper stroke of the *lamed*. Before the ש again a mark is to be seen which may be taken as a big *yod* or a small

resh. Of the three signatories to the letter, who seem to represent the *Beth Din* of a Spanish community, nothing is known to me so far.

S. SCHECHTER.

.
 נגידים
 וכל . עב ב (?) . חנם סעודים
 לכל עובר ובא מכל צדדים
 ויגדלים כגדול ליהודים
 ורגליהם ישמר מלכדים
 ומתבל תבואות כל מגדים
 להראותם לילדיהם ילדים
 כננאלו במשורש מבית עבדים
 וחטאתם בנבכי ים ירודים
 וירצו כמו קרבן תמידים
 וישבו אל נזה ספיר יסודים
 לקבץ פזורי עם בכל פינה נד[ים]
 ככתוב . . . ביום ההוא יתקע בשופר נדול ובאז ה[אובדים]
 15 . . . חשובים . נעימים [חבי]בים . חכמים נדיבים . החשובים לפני קו[נם]
 [חב]מים הבקיים בסברה והנקיים מעון הברורים והבחורים הא[חובים]
 . . . נים (?) אשר על כל מים זורעים ובר לא מונעים לקראת הבא פוסעי . .
 . . . במ ועל במותי ארץ ירכיבם . בחצרות קודשו להציבם הם קהילות הקוד[ש]
 . . . יפלט לסובבם ואל ימשם ואל יעזבם כענין כי לא יטוש יי את עמו
 20 . . . לכם אנו אנשי קהל גרנטה מדינת רבנא שמואל הנגיד ויהוסף בנו
 . . . אף זה מוביל (?) כתבינו והיה אביו מראי פני המלך ומ . . . ש[לחנן]
 . . . מזל ונתקלקל המתקון ונבעט כל אורח ומעגל
 . . . מוצאי גולה מפני חרב נטושה ומפני קשת דרוכה
 . . . בעשיית מצוה חייב הוא למהר אליה ולהקדים עשיתה . . .
 25 . . . כי ראוי למהר ולרוץ אליה כמהר אל אפית בצק מצה מא . . .
 . . . מזהירים אלא כמזכירים והוא לא הוצרך לזה הכתב כי ברוך . . .
 . . . הוא עיניו ובוישן ודברים רכים המקום יצילכם מזו המ . . .
 . . . בכם מקרא שכתוב ונשא נם לגוים ואסף נדחי ישראל[ל] . . .
 [שמ]ואל בר יצחק נ"ע יצחק בר יוסף נ"ע שמואל בר יהודה . . .